

PROJECT DE BLAAUWE HAAN VAN EEN ANDERE KANT BEKEKEN

Door Nel de Bruin

DE BLAAUWE HAAN

IK ZIE ER EEN GAT IN!

Ja, er is zelfs sprake van twee gaten. Ten eerste is er namelijk het gat dat ik in de lucht sprong toen duidelijk werd dat ik na 27 jaar eindelijk verlost zou worden van het uitzicht op de achterzijde van die vermaledijde kaashal op het terrein van De Blaauwe Haan (vanaf het balkon van mijn appartement aan de Crabethstraat).

Deze achterkant was een verwaarloosde, groezelige, grauwe wand van aluminium bouwlementen. De voorkant van het bouwsel heeft ooit een wat frisser kleurtje gekregen, maar kennelijk huldigde men destijds het standpunt 'aan de achterkant wonen geen mensen'. Ooit kreeg ik de vraag van een kennis of ik wel met dit uitzicht kon leven. Al lezend of zonnend

en af en toe een oogje toekijpend was het te doen... . Enig soelaas bood een blik naar rechts op het welige groen van belendende achtertuinen en het park.

Het tweede gat is te zien op de foto. Op een dag ontstond plotseling een klein gat in het stenen gedeelte onderaan de wand. Er stak een soort ramei doorheen. Het gat werd groter en groter. Een raadselachtig gebeuren, want het lijkt mij dat je niet aan de onderkant begint als je een gebouw gaat slopen. Maar, door de opening verschenen drie mannen in witte pakken met hun shoveltje. Er was duidelijk iets niet pluis met de bodem. Een laag grond werd afgegraven en grote witte zakken werden met afval gevuld en afgevoerd.

Ook op het dak van de hal bij het ventilatiegedeelte was het al weken eerder een komen en gaan van witte-pakken-mannen die enorme hoeveelheden asbest verwijderden. Een paar panden zijn al neergehaald. Eén aan de Kattensingel en ook aan de kant van het park wordt er flink gesloopt. Daar stond tot voor kort het kantoorgebouw van een vorige eigenaar van het terrein, Kaashandelmaatschappij Gouda en Betz & Jay.

Ik ben eind zestiger jaren enige tijd werkzaam geweest bij dit bedrijf. Dat dit statige gebouw met de bijzondere voorgevel met glas-in-looddecoratie moest worden afgebroken was

onvermijdelijk. Maar toch, de nostalgie sloeg wel even toe. Jammer, dat die mooie raampartij verloren moest gaan.

Tot zover mijn relaas over o.a. de sloopactiviteiten op het terrein van de De Blaauwe Haan. Er moet nog heel wat gebeuren, maar er wordt hard gewerkt. En als de betonnen vloer eenmaal is verwijderd, het puin geruimd en de bouw gestart, wordt het aanzien al een stuk beter en interessanter. Even wat wishful thinking. Over het aanzien gesproken, wat zou het geweldig zijn als de nieuwe bewoners op het idee kwamen om hun platte daken te vergroenen.

Goed voor henzelf, het milieu, én de diverse omwonenden!

Inmiddels zal het wel duidelijk zijn dat ik reikhalzend uitkijk naar het moment dat de kaashal het loodje legt, dat ik niet langer aan de rand van een echoput woon (ook een effect van de hal) en dat ik kan gaan genieten van zowel mijn aanzienlijk verbrede horizon als van het sterk verbeterde uitzicht op een mooi en groen wijkje in onze wijk.

Ik kan niet wachten!

